

Interpellation från Sverigedemokraterna ställd till Nämnden för Blekingesjukhusets ordförande, Christel Friskopp

Den 1 april 2017 kunde man i BLT läsa att rehab för ryggmärgsskadade nu läggs ner. I tio år har människor där kunnat träna kvällstid två gånger i veckan i en lokal på Karlshamns sjukhus. Mer specifikt handlar det om en grupp om tio personer som med en nyckelansvarig person kontinuerligt tränat tillsammans vilket fungerat som en avlastning för specialistrehab.

Lokalen som används är optimal för rullstolsbundna och har specialistanpassad utrustning och tillgänglighet – någonting som vanliga gym oftast inte har eller kan leva upp till. I dessa sammanhang har man också haft möjlighet att träna delar av kroppen som kanske inte alltid hinns med på rehab. Verksamheten har för många inneburit en bra fortsatt träning efter att rehab avslutats.

I BLT:s artikel framgår att nedläggningen inte har med kostnader att göra, utan det snarare rör sig om svårigheter att få ram en så kallad nyckelansvarig. Argumenten för stängning från verksamhetschefens håll verkar vara att detta varit en "speciallösning", en slags kompisträning som skett på medarbetarnivå. Hon säger att kvällsgruppens träning utgör vård på eget ansvar, och att detta inte ingår i den ordinarie verksamheten. Dock verkar gruppen i sig ha en helt annan åsikt i frågan då många faktiskt blivit hänvisade från specialistrehab till kvällsgruppen (som dessutom ingår i statistiken för vårdträning.)

Något som kanske inte är en betydande kostnad för landstinget kan bli en stor kostnad för de enskilda individerna då de hänvisats till att istället bilda en egen förening att bedriva verksamheten genom. Detta innebär såväl att flera kan mista högkostnadsskyddet och att de tvingas tillsätta en styrelse. Detta är ingenting som gruppen har möjlighet att leva upp till.

Då landstingets problem med kvällsrehabiliteringen för de ryggmärgsskadade inte är finansiellt utan snarare av mer administrativt och organisatorisk karaktär bör problemet kunna gå att lösa på annat sätt. Nyckelpersonen behöver dessutom inte vara en utbildad sjukgymnast. Signalerna som sänds ut av detta agerande vittnar om en tydlig ovilja att lösa ett problem som egentligen inte är så stort.

Mina frågor till Christel Friskopp är:

1. Vilka konsekvenser har det medfört för den enskilde att verksamheten lagts ner i Landstingets regi?

2. Har du eller verksamheten utrett eller haft möte med berörda personer för att kunna möjliggöra att verksamheten ligger kvar i landstingets regi? Om inte - är du beredd att göra detta?

3. Anser ni att verksamheten verkligen gjort sitt yttersta för att denna viktiga insats hade kunnat vara kvar?